

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Migrationsdomstolen

DOM
2011-04-27
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
UM 20800-10
Enhet 27

KLAGANDE

1. Sekretessbelagda uppgifter, nedan kallad A, se bilaga 1
2. Sekretessbelagda uppgifter, nedan kallad B, se bilaga 1
3. Sekretessbelagda uppgifter, se bilaga 1

Ombud och offentligt biträde: Rikard Lindmark
Aequitas Juridik
Box 24003
104 50 Stockholm

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten i Solna
Box 507
169 29 Solna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut 2010-04-23. se bilaga 2 (s. 1-9)
Dnr (sekretessbelagda uppgifter), se bilaga 1

SAKEN

Uppehållstillstånd enligt utlänningslagen (2005:716) – Util

DOMSLUT

1. Migrationsdomstolen upphäver Migrationsverkets beslut, utom såvitt avser ersättning till det offentliga biträdet, och beviljar klaganden permanent uppehållstillstånd, flyktingstatusförklaring och resedokument.
2. Migrationsdomstolen fastställer ersättning till Rikard Lindmark till 24 250 kr, varav 13 700 kr avser arbete, 802,50 kr tidspillan, 4 897,50 kr utlägg och 4 850 kr mervärdesskatt.
3. Migrationsdomstolen förordnar med stöd av 43 kap. 5 och 8 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen enligt 21 kap. 5 § och 37 kap. 1 § samma lag ska vara tillämplig även i fortsättningen för uppgifter i bilaga 1 till denna dom, för uppgifter i Migrationsverkets beslut (bilaga 2)

Dok.Id 81796

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 686 55	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se		

om enskilds namn, födelsetid, adress, dossiernummer och för uppgifter i övrigt i Migrationsverkets beslut som rör nämnda uppgifter samt för uppgifter som förebringats vid den muntliga förhandlingen och som inte offentliggjorts genom denna dom.

YRKANDEN M.M.

Klagandena yrkar att deras ansökan ska beviljas. Som grunder anför de flyktingskap på grund av deras religion, alternativt skyddsbehov och synnerligen ömmande omständigheter. Klagandena vidhåller vad de tidigare anfört och tillägger i huvudsak följande. I Teheran levde familjen gömda tills de kunde lämna landet. A har fått reda på att han fått kallelser som innebar att han skulle inställa sig för förhör. Kallelserna visar att myndigheterna har ett intresse av honom. Myndighetsstrukturen i Iran är inte uppbyggd som i Sverige. Det finns inget fungerande datasystem mellan myndigheterna i Iran. Efterlysta individer beläggs sällan med utreseförbud. Trots att kristendomen är en religion som skyddas av grundlagen i Iran är konvertering från islam belagt med dödsstraff.

Till stöd för sitt behov av skydd lämnar klaganden in tre dokument benämnda kallelser och för att B varit inlagd på sjukhus ges ett läkarintyg in. För att styrka den svåra situationen för konvertiter i Iran åberopar klagandena följande rapporter:

- Artikel, publicerad på Radiofarda.com, tal av landshövdingen i Teheran.
- Iran: Forverret situasjon for kristne konvertitter, Norsk Landinfo, 1 mars 2011.
- UK, Home Office, Operational Guidance Note, Iran, 15 mars 2011.
- The Hidden Side of Iran. Discrimination against ethnic and religious minorities, International Federation for Human Rights, oktober 2010.

Klaganden lämnar även in en artikel från BBC News och utdrag ur UK, Home Office, Country of Origin Information Report, 31 augusti 2010 för att visa på förhållandet mellan Basij och Revolutionsgardet, Sepah.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och tillägger följande. Migrationsverket ifrågasätter hur A kunnat få kallelsen i sin hand under tiden som familjen gömde sig i Teheran. I motsats till vad ombudet hävdar beträffande kontroll av utresande hänvisar Migrationsverket till ett utdrag ur Human rights Situation for Minoritys, Women and Converts, and Entry and Exit Procedures, ID Cards, Summons and Reporting, etc, från Danish Refugee Council 2/2009. I rapporten står att det vid den tredje säkerhetskontrollen på flygplatsen, görs kontroller av pass samt personinformation i ett datasystem.

Muntlig förhandling

Migrationsdomstolen har den 6 april 2011 hållit muntlig förhandling.

Vid den muntliga förhandlingen har A berättat i huvudsak följande. Den inlämnade handlingen visar att han är efterlyst. Den är underskriven av en chef på Sepah. Att det går att läsa Basij på en kallelse och Sepah på en annan kallelse är för att Basij jobbar under Sepah och är en del av organisationen. Han brukade parkera några gator bort för att folk inte skulle se honom när han var på möten i det kristna området. Klockan ett på natten den 30 april 2009 kom tre, fyra personer från Basij och förde bort honom när han var på väg tillbaka till sin bil, ganska långt från de kristnas bostad. Det var inte ett slumpvis gripande. Under tiden han var gripen berättade de att de haft honom under bevakning för att han brukar gå till en viss bostad. A hade inte på sig något som kunde användas som bevis. Han är lastbilschaufför och berättade bara att han hade transporterat kylskåp till området. Tre dagar var han gripen och blev misshandlad med slag och piska. Han besökte inte läkare efteråt. Samma kväll som A greps gjorde de husrannsakan i hans hem. Basij berättade för grannarna att de misstänkte att A övergett islam och grannarna började med trakasserier mot familjen. De slog sönder fönsterrutor, rispade hans bil och kastade ägg och tomater. Grannarna sa att de i familjen var smutsiga. Eftersom han inte besökte kyrkan

var de rädda för att döpa honom i Iran. Om han hade varit född kristen hade han fått vara ifred. Eftersom han kommer från en liten stad där det inte finns någon kyrka träffades de kristna hemma och bad. De kristna får inte missionera i Iran och han var den enda muslimen som brukade besöka de kristna. En vän i Iran som har nyckel till A:s bostad hittade tre brev som hade kastats in i bostaden.

Det som tilltalar honom med kristendomen är att de förekommer orättvisor och våldsamheter inom islam. Jämlikhet existerar inom kristendomen och jämställdhet mellan kvinnor och män. De han var i kontakt med i Iran var katoliker. Jesus säger att man ska vända andra kinden till. Islam handlar om att slå tillbaka. Det gjorde att han valde kristendomen. Kristna som undervisar muslimer i kristendom blir illa behandlade av myndigheterna. Att det bara var A som greps beror på att de andra redan var kristna och att han inte berättade i vilket syfte han varit där. De kan inte göra något mot de kristna. Efter gripandet försökte han att undvika fler sammankomster med de kristna. Om det hade hänt dem något, så hade han fått reda på det. Den 12 maj när A var på väg till jobbet svängde en bil in framför honom och fyra personer klev ur. De misshandlade honom rejält och sade "ditt blod är religiöst tillåtet att spilla, att spilla ditt blod är en god gärning". Samma kväll ansökte han om pass och lämnade Khorramabad för att åka till Teheran. I Teheran bodde han och familjen i ett källarutrymme hos hustrun till A:s kusin. För att hämta ut passen återvände de sedan till Khorramabad. De kom på natten och gick till myndigheterna tidigt på morgonen. Sedan lämnade de staden igen. De vistades ungefär fyra månader i Teheran. Även om han flydde för sitt liv tar allt mycket tid att ordna. De besökte myndigheter och ordnade med pass, fotografering, bankärenden och liknande. Hans problem var inte sådana att han hade några förbud eller utreseförbud. De jobbade på hans ärende och undersökte saken. När han lämnade Iran visste han inte att kallelser kommit. En person vars ärende är under handläggning blir inte belagd med utreseförbud. Det händer först om

man inte inställer sig efter tredje kallelsen. Därför kunde han resa ut via Khomeiniflygplatsen utan problem. Han har inte blivit delgiven kallelserna personligen. Den 12 september 2009 lämnade hustrun och sonen landet. Den 19 september lämnade han själv landet. I Sverige väntade han tio dagar med att ansöka om asyl eftersom att hans syster inte hade tid att skjutsa familjen till Migrationsverket. Han har besökt kyrkan varje söndag i Sverige. Hemkyrkan i Iran var katolsk, men här i Svenska kyrkan är de protestanter. Skillnaden mellan katoliker och protestanter är bland annat att katolska präster inte får gifta sig. Påven i Vatikanen är katolikernas överhuvud. Protestanter är mer moderna. Nattvarden tas till minne av Jesus sista middag med de tolv apostlarna. På långfredagen korsfästs Jesus. Efter tre dagar uppenbarar Jesus sig för Maria. Jesus blev förråd av Judas och förnekad av Petrus.

B har under den muntliga förhandlingen berättat följande. Anledningen till att hon blev kristen var att islam inte ger kvinnor några rättigheter. Det finns lagar i Islam som ger mannen/maken rättigheter som polygami, de får ha flera fruar. Barn tillhör inte kvinnan utan mannen. Som mor har man inga rättigheter. Det gjorde att hon lätt kunde vända sig till kristendomen. B:s make pratade mycket om kristendomen och om jämlikhet mellan könen, kärlek till medmänniskor samt att man ska tänka på varandra. Skälen till att de lämnade Iran var att det hände hemska saker. Gripandet av maken den 30 april 2009 ledde till rädsla, stress och oro för vad som skulle komma att hända. Sepah och Basij stormade in i bostaden. De var minst fem personer som kom med tre bilar. Lyckligtvis hittade de ingenting. De berättade inte varför de var där. Alla grannarna samlades på gatan för att se vad som pågick. Efteråt blev familjen trakasserad av grannarna. De andra barnen lekte inte med sonen, utan de trakasserade honom. Han kom hem och grät. I affärerna var de otrevliga. Grannarna slog sönder fönsterrutor och rispade B:s makes bil. B mådde så dåligt att hon åkte till sjukhuset. Den 12 maj 2009, när maken var på väg till jobbet, blev han stoppad av en

bil. Personerna i bilen kom ut och misshandlade honom. De hotade honom med att han skulle få se att det skulle bli mycket värre om han inte slutade med kristendomen. De var kvar i landet i mellan fyra och fem månader efteråt, eftersom det tog tid innan de fick pass och visering. Hon går i kyrkan på söndagar. Vid ett återvändande skulle makens liv vara i fara, precis som hennes och barnets. Hon var rädd för att återvända till hembyn för att hämta ut passen, men de hade inget alternativ. Om det inte hade gått att lämna landet legalt hade de funderat på att lämna landet illegalt.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser

Tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet.

Utgångspunkter för bedömningen av skyddsbehovet

Migrationsdomstolen ska ta ställning till om klagandena är i behov av internationellt skydd (jfr MIG 2007:12). Det är i målet ostridigt att klagandena styrkt sina identiteter och att deras behov av skydd ska prövas mot Iran. Domstolen gör en individuell och framåtblickande prövning av klagandenas återopade skyddsskäl, som huvudsakligen gäller att de har konverterat till kristendomen och uppmärksammats av de iranska myndigheterna.

Landinformation

De förekommer ofta att muslimer som konverterar från islam blir förföljda, illa behandlade och åtalade på grund av sin religiösa övertygelse. Konversion från islam är förbjuden i Iran. Präster och missionerande inom evangeliska kyrkan förföljs för att de försöker omvända muslimer till kristendomen. Muslimer som nyligen konverterat grips regelbundet och hålls i längre perioder i arrest. De släpps senare om de inte får fängelsedomar. Attacker sker regelbundet mot t.ex. offentliga julfiranden. Det finns exempel på att anhängare av kyrkor på senare tid har gripits. Präster är ofta utsatta för

gripanden (se The Hidden Side of Iran. Discrimination against ethnic and religious minorities, International Federation for Human Rights, oktober 2010). Det har skett en gradvis förvärring av situationen för kristna konvertiter i Iran sedan presidentvalet år 2009. Kristna konvertitsamfund har varit särskilt utsatta från myndigheternas sida och det har förekommit att enskilda medlemmar har gripits. Kristna har en grundlagsskyddad status, men de har inte lov att missionera, eftersom att det innebär ett hot mot islam. Det finns två grupper av kristna i Iran. Den ena består av etniska kristna och den andra av icke-etniska kristna. Den senare gruppen, som består av många konvertiter, tillhör oftast protestantiska kyrkor. Dessa kyrkor övervakas noggrant och ledare för kyrkorna har tvingats att skriva under på att inte missionera eller att ge muslimer tillträde till gudstjänster. Ett utkast till den nya strafflagen i Iran föreskriver dödsstraff för apostasi. Förslaget blev först antaget av parlamentet, men det blev sedan tillbakaskickat till parlamentet av väktarrådet med krav på ändringar, som ska vara klara i mars år 2012. I nuvarande strafflag nämns inte apostasi. En praktisk möjlighet till att döma en person till dödsstraff för apostasi finns ändå i och med att domstolarna kan hänvisa till sharialagarna. Speciellt utsatta grupper är ledare och medlemmar av kyrkosamfund som driver utåtriktad verksamhet. Myndigheterna har upprätthållit förbudet mot att missionera genom att övervaka de evangeliska kristna, hindra muslimer tillgång till kyrkor och med att stänga kyrkor. Formella anklagelser om apostasi har varit sällsynta i Iran, men används som påtryckning mot konvertiter för att de ska återvända till islam. Myndigheterna konfiskerar bl.a. passhandlingar vid husrannsakingar och razzior mot hemkyrkor. De tvingas sedan att bedyra att de återvänder till islam om de vill ha tillbaka sina handlingar (se Iran: Forverret situasjon for kristne konvertitter, Norsk Landinfo, 1 mars 2011.)

Det framgår av såväl den landinformation som klaganden hänvisar till i målet, som av Migrationsverket använd landinformation, att Basij är en paramilitär organisation underställd revolutionsgardet, Sepah.

Flyktingskap

Migrationsdomstolen prövar först om klagandena är flyktingar för att de riskerar förföljelse enligt 4 kap. 1 § UtlL på grund av religiös uppfattning.

Vid bedömningen av religionsbaserad förföljelse finns det anledning att beakta de riktlinjer som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) utfärdat. Av dessa riktlinjer framgår bland annat följande. Rätten till religionsfrihet inkluderar rätten att uttrycka sin tro, individuellt såväl som i grupp, offentligt såväl som privat. Rätten till religiös identitet är så fundamental för identiteten att man inte kan tvinga någon att gömma, ändra eller avstå från sin tro i syfte att undgå förföljelse. Vid bedömningen av om det finns en välgrundad fruktan för religionsbaserad förföljelse är trovärdigheten av central betydelse och när det är fråga om en konversion som skett i mottagarlandet kan trovärdigheten påkalla extra uppmärksamhet. I ett sådant fall krävs det en omsorgsfull utredning angående klagandens genuinitet avseende konversionen. Vid en framåtsyftande bedömning ska det också beaktas om konversionen kommit till hemlandets myndigheters kännedom och hur en sådan kan komma att betraktas av dem (UNHCR, "*Guidelines on International Protection: Religion-Based Refugee Claims under article 1 A (2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", 2004-04-28).

Det är ostridigt i målet att klagandena numera är döpta i Svenska kyrkan och att de formellt har konverterat till kristendomen under sin vistelse i Sverige. Som domstolen bedömer finns det ingen anledning att ifrågasätta att klagandena avser att leva som kristna vid ett återvändande till Iran. De har berättat om att de har påbörjat ett kristet engagemang i Iran som de senare fortsatt i Sverige. A:s beskrivning av hur han under flera års tid brukade besöka en hemkyrka i deras hemstad överensstämmer med tillgänglig landinformation och har varit oförändrad under asylprocessens gång. Med utgångspunkt från ovanstående beskrivning av UNHCR:s riktlinjer och den

förräddade situationen för konvertiter i Iran finns det därför anledning att iaktta särskild försiktighet vid den framåtblickande bedömningen.

Det finns, som domstolen bedömer det, flera oklarheter när det gäller frågan om myndigheterna uppmärksammat klagandenas intresse för kristendomen i Iran. Den inlämnade skriftliga bevisningen i målet, ett läkarintyg utfärdat för B och de inlämnade handlingarna som uppges vara kallelser till A, har inte ett sådant innehåll eller utformning att de kan ge ett säkert stöd åt klagandenas berättelse i denna del. Att dessa handlingar inkommit först efter det att Migrationsverket meddelat ett utvisningsbeslut sänker också deras bevisvärde. Klagandena har inte heller varit tydliga på vem det var som grep och misshandlade A samt vem som gjorde husrannsakan. Med hänsyn till den ovan beskrivna nära kopplingen mellan Sepah och Basij kan detta dock vara förklarligt. Vidare instämmer domstolen i bedömningen i det överklagade beslutet om att de omständigheterna att klagandena stannade kvar i Iran, fick pass och kunde lämna landet legalt talar mot att de skulle ha uppmärksamrats av myndigheterna. Klagandenas skäl för att vänta med att söka asyl efter ankomsten till Sverige verkar även märkliga.

Domstolen bedömer dock att klagandena varit konsekventa i sin beskrivning av hur A greps av Basij en sträcka från den kristna bostad han besökt, hur han utsattes för misshandel under tiden han var gripen och fick veta att han misstänktes för att ha konverterat, hur det samtidigt utfördes en husrannsakan i familjens bostad, hur grannarna efter händelsen började trakassera familjen och hur A misshandlades av okända män. Domstolen anser att det inte finns anledning att ifrågasätta klagandenas beskrivning i dessa delar. Utifrån detta kommer domstolen till slutsatsen att klagandena trots allt gjort sannolikt att deras påbörjade kristna engagemang kommit till allmän kännedom i Iran innan deras utresa. Det finns inget som motsäger klagandenas påstående att de inte belades med reseförbud eftersom deras ärende fortfarande var under utredning.

Utifrån ovanstående bedömning av klagandenas individuella skäl och med beaktande av vad som framgår av landinformationen i målet om det allt mer hårdnande klimatet för konvertiter i Iran anser domstolen att klaganden gjort sannolikt att de vid ett återvändande till Iran på grund av deras religiösa uppfattning riskerar sådan förföljelse som avses i 4 kap. 1 § UtIL.

Avslutande frågor

Klagandena ska därmed beviljas permanent uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1 § UtIL, flyktingstatusförklaring och resedokument. Av 12 kap. 22 § tredje stycket UtIL framgår att utvisningsbeslutet därmed upphör att gälla. Enligt 2 kap. 8 § samma lag behöver klaganden inget arbetstillstånd.

Rikard Lindmark har rätt till den begärda ersättningen, vilken även omfattar sådana kostnader för klagandenas resa till det offentliga biträdet som de inte kan få ersättning för på annat sätt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (DV 3110).

Patrik Alm (skiljaktig mening)

Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Eivor Bladh, Hugo W Rickberg och Madeleine Keskitalo deltagit. Föredragande har varit Madelene Liinanki.

Patrik Alms skiljaktiga mening

Jag instämmer med majoriteten i att det finns anledning att iaktta särskild försiktighet vid den framåtblickande bedömningen med utgångspunkt från av UNHCR:s riktlinjer och den förvärrade situationen för konvertiter i Iran. Jag anser dock inte att det framkommit att situationen i Iran ännu är så allvarlig att samtliga personer därifrån som bedöms ha konverterat till kristendom av genuin övertygelse ska anses som flyktingar.

Jag instämmer med majoritetens uppfattning att det finns trovärdighetsbrister när det gäller frågan om de iranska myndigheterna uppmärksammat klagandenas påbörjade kristna engagemang i Iran. Jag anser dock inte att trovärdighetsbristerna framför allt när det gäller den långa vistelsen i Iran och den legala utresan kan förklaras av bristande myndighetssamarbete. Omständigheten att medlemmarna i den hemkyrka som A besökte inte greps är också märklig. Av den ingivna landinformationen framgår att det ofta är medlemmar av kristna konvertitsamfund som utsatts för arresteringar. Att klagandena inte fått några handlingar konfiskerade i samband med husrannsakan strider också mot ingiven landinformation.

Utifrån dessa trovärdighetsbrister och då klagandena inte tillhör kategorin av speciellt utsatta konvertiter, som ledare och medlemmar av kristna samfund som bedriver utåtriktad verksamhet, anser jag att de inte gjort sannolikt att de riskerar religionsbaserad förföljelse vid ett återvändande.

Enligt min bedömning finns det inte heller förutsättningar att bevilja klagandena uppehållstillstånd som skyddsbehövande på annan grund eller enligt bestämmelsen om synnerligen ömmande omständigheter. Deras överklagande ska därför avslås. I övriga delar är jag ense med majoriteten.